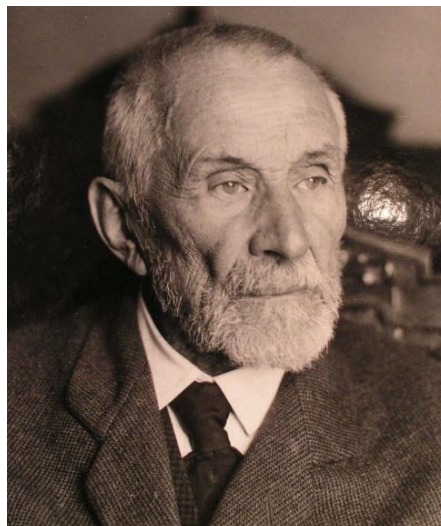

Prof. Julian Talko-Hryniewicz (1850-1936), z wykształcenia lekarz. Początkowo uczęszczał na wykłady w Akademii Medyko-Chirurgicznej w Petersburgu, jednak nie został tam przyjęty jako pełnoprawny słuchacz. Studia kontynuował w Kijowie, gdzie w roku 1878 uzyskał dyplom lekarski. Wiedzę medyczną poszerzał w Wiedniu oraz Paryżu, poznając znakomitego antropologa Paula Broca. Po powrocie do Zwinogródki

przyczynkarskimi publikacjami historycznymi rozpoczął pracę naukową. Początek badań antropologicznych i związanie się z dziedziną, której poświęcił całe swoje dalsze życie łączyło się z zainteresowaniem kurhanami w okolicy Ryżanówki na Ukrainie, których budowa wskazywała na związek ze Scytami. Podczas 14 lat pobytu w Zwinogródce Julian Talko-Hryniewicz łączył pracę lekarza z kształtującymi się zainteresowaniami antropologią, umacnianymi dzięki licznym kontaktom z archeologiem Włodzimierzem Antonowiczem oraz antropologami- Józefem Majerem i Izydorem Kopernickim. W roku 1891 wyjechał do Kijowa, a stamtąd ze świeżo poślubioną Krystyną Szabuniewicz do Troickosawska-Kiachty w Buriacji. Będąc przejazdem w Krakowie w 1902 roku prowadził wstępne rozmowy z rektorem UJ Edwardem Janczewskim i historykiem Karolem Podkańskim na temat wznowienia i powierzenia mu wykładów z antropologii. W 1908 roku Julian Talko-Hryniewicz został powołany na profesora nadzwyczajnego UJ. Do roku 1920 zarządzał Katedrą Antropologii, a przez kolejnych 13 lat był jej opiekunem, kiedy kierownictwo zostało powierzone Kazimierzowi Stołyhwie.